

ADSUM

VADEMECUM DUSZPASTERSKIE

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Czernicy Wrocławskiej

nr 1450

*

2 listopada 2025

*

Rok XXXV

Łazarzu, wyjdź na
zewnątrz

Wspomnienie wszystkich wiernych zmarłych - 31. Niedziela Zwykła

Dn 12, 1-3; Ps 42 (41), 2-3. 5; Ps 43, 3. 4. 5 (R.: por. Ps 42 [41], 3ab); Rz 6, 3-9; Por. J 3, 16; J 11, 32-45;

8.00 Czernica W int. wszystkich wiernych zmarłych

10.00 Wojnowice W int. parafian

12.00 Czernica W int. polecanych w wypominkach

Po Mszy procesja na cmentarz parafialny w Czernicy

J 11, 32-45 * Łazarzu, wyjdź na zewnątrz

Gdy Maria, siostra Łazarza, przyszła na miejsce, gdzie był Jezus, ujrzawszy Go, upadła Mu do nóg i rzekła do Niego: «Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł».

Gdy więc Jezus zobaczył ją płaczącą i płaczących Żydów, którzy razem z nią przyszli, wzruszył się w duchu, rozrzewnił i zapytał: «Gdzie go położyliście?» Odpowiedzieli Mu: «Panie, chodź i zobacz!» Jezus zapłakał. Żydzi więc mówili: «Oto jak go miłował!» Niektórzy zaś z nich powiedzieli: «Czy Ten, który otworzył oczy niewidomemu, nie mógł sprawić, by on nie umarł?»

A Jezus, ponownie okazując głębokie wzruszenie, przyszedł do grobu. Była to pieczara, a na niej spoczywał kamień.

Jezus powiedział: «Usuńcie kamień!»

Siostra zmarłego, Marta, rzekła do Niego: «Panie, już cuchnie. Leży bowiem od czterech dni w grobie».

Jezus rzekł do niej: «Czyż nie powiedziałem ci, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą?»

Usunięto więc kamień. Jezus wzniosł oczy do góry i rzekł: «Ojcze, dziękuję Ci, że Mnie wysłuchałeś. Ja wiedziałem, że Mnie zawsze wysłuchujesz. Ale ze względu na otaczający Mnie tłum to powiedziałem, aby uwierzyli, że Ty Mnie posłałeś». To powiedziawszy, zawołał donośnym głosem: «Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!» I wyszedł zmarły, mając nogi i ręce powiązane opaskami, a twarz jego była owinięta chustą. Rzekł do nich Jezus: «Rozwiążcie go i pozwólcie mu chodzić».

Wielu zatem spośród Żydów przybyłych do Marii, ujrzawszy to, czego Jezus dokonał, uwierzyło w Niego.

KOMENTARZ DO EWANGELII (opusdei.org)

Ewangelia z dzisiejszej Mszy świętej opowiada o przybyciu Jezusa do Betanii w cztery dni po śmierci Łazarza. Nieco wcześniej, kiedy jeszcze Łazarz był bardzo chory, jego siostry wysłały do Nauczyciela pełne ufności wezwanie: Panie, oto choruje ten, którego Ty kochasz (J 11, 3). A Jezus, który wówczas znajdował się w Galilei, w odległości kilku dni drogi, mimo że usłyszał o jego chorobie, zatrzymał się przez dwa dni w miejscu pobytu. Dopiero potem powiedział do swoich

Chodźmy znów do Judei (J 11, 7). Kiedy przybył do Betanii, Łazarz od czterech dni leżał już w grobie.

Marta, zawsze troskliwa i uczynna, prawdopodobnie wcześniej dowiedziała się, że Jezus zdąży do ich domu, wyszła więc Mu naprzeciw. I chociaż Pan pozornie nie przybył na jej wezwanie, nie osłabiła jej miłość i ufność. Panie – powiedziała – gdybyś tu był, mój brat by nie umarł. Bardzo delikatnie wyrzucała Mu, że nie przybył wcześniej. Marta spodziewała się uzdrowienia swego brata, kiedy ten jeszcze był chory. A Jezus w sposób uprzejmy, może nawet z uśmiechem na ustach, udzielił jej nieoczekiwanej odpowiedzi: Brat twój zmartwychwstanie. Marta odebrała te słowa jako pocieszenie, mając na myśli zmartwychwstanie ostateczne, i odpowiedziała: Wiem, że zmartwychwstanie w czasie zmartwychwstania w dniu ostatecznym. Na te słowa Jezus wypowiedział niezwykle oświadczenie o swoim bóstwie: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, to choćby umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki. I zapytał ją: Wierzysz w to? Któż mógłby oprzeć się najwyższej powadze tego oświadczenia? Ja jestem Zmartwychwstaniem i Życiem! Ja...! Ja jestem racją wszystkiego, co istnieje! Jezus jest Życiem, nie tylko życiem, które ma swoje źródło poza światem, ale także życiem nadprzyrodzonym, które łaska rozbudza w duszy pielgrzymującego człowieka. Te nadzwyczajne słowa napełniają nas pewnością, coraz bardziej zbliżają nas do Chrystusa i każą odpowiedzieć za Martą: Tak, Panie! Ja mocno wierzę, żeś Ty jest Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat. Kilka chwil potem Pan wskrzesił Łazarza.

Podziwiamy wiarę Marty i chcemy naśladować jej ufną przyjaźń z Nauczycielem. „Czy widziałeś, z jaką czułością, z jakim zaufaniem zwracali się do Chrystusa Jego przyjaciele? Z całą naturalnością wyrzucały Mu siostry Łazarza Jego nieobecność: «Przecież Cię uprzedzałyśmy! Gdybyś tutaj był!...»

– Powiedz Mu spokojnie i ufnie: «Naucz mnie zwracać się do Ciebie z przyjacielską miłością Marty, Marii i Łazarza; podobnie jak traktowało Cię pierwszych Dwunastu, choć na początku szli za Tobą niewątpliwie z powodów nie za bardzo nadprzyrodzonych»[1].

AUDIENCJA GENERALNA Leona PP XIV, 29.10.2025 r.

Katecheza z okazji 60. rocznicy soborowej Deklaracji Nostra aetate

(J 4, 21-24) W owym czasie Jezus powiedział do Samarytanki: «Wierz Mi, kobieto, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, ponieważ zbawienie bierze początek od Żydów. Nadchodzi jednak godzina, nawet już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli szuka Ojciec. Bóg jest duchem; trzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie».

Drodzy Bracia i Siostry, pielgrzymi w wierze i przedstawiciele różnych tradycji religijnych! Dzień dobry, witajcie!

W centrum dzisiejszej refleksji, podczas obecnej audyencji generalnej poświęconej dialogowi międzyreligijnemu, pragnę umieścić słowa Pana Jezusa skierowane do Samarytanki: „Bóg jest duchem; trzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu →

część w Duchu i prawdzie” (J 4, 24). W Ewangelii spotkanie to ukazuje istotę autentycznego dialogu religijnego: wymiany, która następuje, gdy ludzie otwierają się na siebie szczerze, uważnie słuchając i wzajemnie ubogacając się. Jest to dialog zrodzony z pragnienia: z pragnienia Boga względem ludzkiego serca i z ludzkiego pragnienia Boga. Przy studni w Sychar Jezus przekracza bariery kultury, płci i religii. Zaprasza Samarytanę do nowego zrozumienia kultu, który nie ogranicza się do konkretnego miejsca – „ani na tej górze, ani w Jerozolimie” – ale dokonuje się w Duchu i prawdzie. Ten moment oddaje sedno dialogu międzyreligijnego: odkrycie obecności Boga poza wszelkimi granicami i zaproszenie do wspólnego poszukiwania Go ze czcią i pokorą.

Sześćdziesiąt lat temu, 28 października 1965 r., Sobór Watykański II, ogłaszając Deklarację *Nostra aetate*, otworzył nowe horyzonty spotkania, szacunku i duchowej gościnności. Ten wspinały dokument uczy nas, abyśmy spotykali wyznawców innych religii nie jako obcych, ale jako towarzyszy podróży na drodze prawdy; abyśmy szanowali różnice, potwierdzając nasze wspólne człowieczeństwo; i abyśmy w każdym szczerym poszukiwaniu religijnym dostrzegali odzwierciedlenie jedyne Misterium Boga, które obejmuje całe stworzenie.

Nie wolno zwłaszcza zapominać, że pierwszym ukierunkowaniem *Nostra aetate* był świat żydowski, z którym św. Jan XXIII zamierzał odnowić pierwotne relacje. Po raz pierwszy w dziejach Kościoła miał powstać traktat doktrynalny o żydowskich korzeniach chrześcijaństwa, który na płaszczyźnie biblijnej i teologicznej stanowił punkt od którego nie ma odwrotu. „Lud Nowego Przymierza został duchowołączony z potomstwem Abrahama. Kościół Chrystusowy uznaje, że początki jego wiary i wybrania, stosownie do zbawczego misterium Boga, znajdują się już u patriarchów, Mojżesza i proroków” (NA, 4). W ten sposób Kościół, „pamiętając o wspólnym dziedzictwie z Żydami, ubolewa nad wszelkimi aktami nienawiści, prześladowań, wszelkimi manifestacjami antysemityzmu, jakie miały miejsce w jakimkolwiek czasie i ze strony jakichkolwiek ludzi. Czyni to nie ze względów politycznych, ale powodowany bogobojną miłością ewangeliczną” (tamże). Od tego czasu wszyscy moi poprzednicy w jasnych słowach potępiali antysemityzm. Zatem także i ja potwierdzam, że Kościół nie toleruje antysemityzmu i zwalcza go w imię samej Ewangelii.

Dzisiaj możemy z wdzięcznością spojrzeć na wszystko, co zostało osiągnięte w dialogu żydowsko-katolickim w ciągu tych sześćdziesięciu lat. Nie jest to zasługą wyłącznie ludzkich wysiłków, ale pomocy naszego Boga, który zgodnie z chrześcijańskim przekonaniem jest sam w sobie dialogiem. Nie możemy zaprzeczyć, że w tym okresie zdarzały się również nieporozumienia, trudności i konflikty, które jednak nigdy nie przeszkodziły w kontynuowaniu dialogu. Również dzisiaj nie możemy pozwolić, aby okoliczności polityczne i niesprawiedliwości pewnych osób odwiodły nas od przyjaźni, zwłaszcza że do tej pory osiągnęliśmy wiele.

Duch *Nostra aetate* nadal oświeca drogę Kościoła. Uznaje on, że wszystkie religie mogą odzwierciedlać „promień tej Prawdy, która oświeca wszystkich ludzi” (n. 2) i szukają odpowiedzi na wielkie tajemnice ludzkiej egzystencji. Zatem dialog musi być tylko intelektualny, ale głęboko duchowy. Deklaracja zachęca wszystkich

katolików – biskupów, duchownych, osoby konsekrowane i wiernych świeckich – do szczerego zaangażowania się w dialog i współpracę z wyznawcami innych religii, uznając i promując wszystko, co dobre, prawdziwe i święte w ich tradycjach (por. tamże). Jest to dziś konieczne praktycznie w każdym mieście świata, gdzie ze względu na ludzką mobilność nasze różnice duchowe i przynależność są powołane do spotkania się i braterskiego współżycia. Nostra aetate przypomina nam, że prawdziwy dialog ma swoje korzenie w miłości, jedynej podstawie pokoju, sprawiedliwości i pojednania, jednocześnie stanowczo odrzucając wszelkie formy dyskryminacji lub prześladowań i potwierdzając równą godność każdego człowieka (por. n. 5).

Zatem, drodzy bracia i siostry, sześćdziesiąt lat po ogłoszeniu Nostra aetate możemy zadać sobie pytanie: co możemy czynić razem? Odpowiedź jest prosta: działajmy razem. Bardziej niż kiedykolwiek nasz świat potrzebuje naszej jedności, naszej przyjaźni i naszej współpracy. Każda z naszych religii może przyczynić się do złagodzenia ludzkich cierpień i troski o nasz wspólny dom, naszą planetę Ziemię. Nasze poszczególne tradycje uczą prawdy, współczucia, pojednania, sprawiedliwości i pokoju. Musimy nieustannie potwierdzać naszą służbę ludzkości. Razem musimy zachować czujność wobec nadużywania imienia Boga, religii i samego dialogu, a także wobec zagrożeń, jakie stwarzają fundamentalizm religijny i ekstremizm. Musimy również stawić czoła odpowiedzialnemu rozwojowi sztucznej inteligencji, ponieważ jeśli zostanie ona pomyślana jako alternatywa dla tego, co ludzkie, może poważnie pogwałcić nieskończoną godność i osłabić podstawowe obowiązki człowieka. Nasze tradycje powinny wnieść ogromny wkład w humanizację techniki, a tym samym w inspirowanie jej regulacji w celu ochrony podstawowych praw człowieka.

Jak wszyscy wiemy, nasze religie nauczają, że pokój zaczyna się w sercu człowieka. Dlatego też religia może odegrać w tym fundamentalną rolę. Musimy przywrócić nadzieję w naszym życiu osobistym, w naszych rodzinach, w naszych dzielnicach, w naszych szkołach, w naszych wioskach, w naszych krajach i w naszym świecie. Nadzieja ta opiera się na naszych przekonaniach religijnych, na przekonaniu, że nowy świat jest możliwy.

Nostra aetate, sześćdziesiąt lat temu, wniosła nadzieję w świat po drugiej wojnie światowej. Dzisiaj jesteśmy wezwani, aby ponownie tchnąć tę nadzieję w nasz świat zniszczony przez wojnę i w nasze zdegradowane środowisko naturalne. Współpracujmy, ponieważ jeśli jesteśmy zjednoczeni, wszystko jest możliwe. Nie pozwólmy, aby cokolwiek nas podzieliło. W tym duchu pragnę jeszcze raz wyrazić wdzięczność za waszą obecność i przyjaźń. Przekażmy tego ducha przyjaźni i współpracy również przyszłym pokoleniom, ponieważ jest on prawdziwym filarem dialogu.

A teraz zatrzymajmy się na chwilę w cichej modlitwie: modlitwa ma moc przekształcania naszych postaw, naszych myśli, naszych słów i naszych czynów.

1. Dziś adoracja po Mszy o godz. 8.00 do Mszy o godz. 12.00 w Czernicy. Zmiana tajemnic Żywego Różańca po Mszy i procesja na cmentarz o godz. 12.00 w Czernicy i po Mszy o godz. 10.00 w Wojnowicach.
2. Po procesjach na cmentarzach możliwość błogosławieństwa nowych nagrobków.
3. Kancelaria parafialna we wtorek 4 listopada od 16:00 do 16:45, a w przyszłym tygodniu w środę 12 listopada od 16:00 do 17:00.
5. Podczas zbiórki na Nuncjaturę Apostolską w Polsce uzbierano 726,60 zł. Serdeczne Bóg zapłać.
6. Spowiedź 20 min przed Mszą św. - chyba że poprzedza ją wypominki, wtedy 10 minut przed wypominkami.
7. Wspólnota Żywego Różańca zaprasza parafian do włączenia się w codzienną modlitwę różańcową. Poszukiwani są nowi członkowie, do uzupełnienia brakujących członków w Różach. Szczegóły u proboszcza i w zakrystii.
8. Już dziś zapraszam na do sanktuarium w Wojnowicach na comiesięczne Msze św. wotywnie ku czci św. Wawrzyńca, diakona i męczennika, każdego 10-go miesiąca o godz. 18.00. Po Mszy specjalne nabożeństwo ku czci męczennika, błogosławieństwo św. Wawrzyńca i możliwość ucałowania relikwii.
9. Odpusty za zmarłych. Wierni, którzy pobożnie nawiedzą cmentarz i przynajmniej w myślach pomodlą się w intencji zmarłych, mogą uzyskać odpust dla zmarłych w czyśćcu cierpiących. Odpust ten w dniach od 1 do 8 listopada jest zupełny, a w inne dni cząstkowy.
10. W tym tygodniu I czwartek i piątek miesiąca. W czwartek nabożeństwo po Mszy o powołania i za powołanych. W piątek spowiedź od 16.00 do 17.00, a po Mszy nabożeństwo ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa i adoracja do godz. 19:00.
11. Odwiedziny chorych w domach w piątek 7 listopada od godz. 8.00.
12. Składam serdeczne podziękowania wszystkim, którzy wnieśli wkład w przygotowanie Balu Wszystkich Świętych w Wojnowicach. Szczególnie dziękuję paniom Magdalenie Lib, Agnieszce Tarnowskiej, Monice Kosińskiej, Katarzynie Hirsz, Małgorzacie Kamyk, Bożenie Hnatow, Beacie Denkiewicz, Kindze Antas oraz panu Damianowi Strzeleckiemu.
13. W przyszłą niedzielę 9 listopada zbiórka do puszek na Papieskie Stowarzyszenie "Pomoc Kościołowi w Potrzebie".
14. Serdeczne podziękowania za wszelkie ofiary, życzliwość i pomoc.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy na listopad 2025

O umiejętność zapobiegania samobójstwu — Módlmy się, aby osoby, które doświadczają pokusy popełnienia samobójstwa, znalazły w swoich wspólnotach potrzebne im wsparcie, pomoc oraz miłość i otworzyły się na piękno życia.

Kalendarz liturgiczny

3 — 9 listopada

44 tydzień roku 2025

3 XI

Rz 11, 29-36; Ps 69 (68), 30-31. 33-34. 36-37 (R.: por. 14c); J 8, 31b-32a; Łk 14, 12-14;

PON.

17.00 Wojnowice Nieszpory za zmarłych i wypominki

17.30 Wojnowice Msza za polecanych w wypominkach

4 XI

WT.

Wspomnienie św. Karola Boromeusza, biskupa

Rz 12, 5-16a; Ps 131 (130), 1bcde. 2-3; Mt 11, 28; Łk 14, 15-24;

17.00 Czernica Nabożeństwo za zmarłych i wypominki

17.30 Czernica Msza za polecanych w wypominkach

5 XI

ŚR.

Rz 13, 8-10; Ps 112 (111), 1b-2. 4-5. 9 (R.: por. 5a); Por. 1 P 4, 14; Łk 14, 25-33;

17.00 Wojnowice Nabożeństwo za zmarłych i wypominki

17.30 Wojnowice Msza za polecanych w wypominkach

6 XI

CZW.

Rz 14, 7-12; Ps 27 (26), 1bcde. 4. 13-14 (R.: por. 13); Mt 11, 28; Łk 15, 1-10;

17.30 Czernica O powołania kapłańskie, zakonne i misyjne

Nabożeństwo I czwartkowe po Mszy

7 XI

PT.

Rz 15, 14-21; Ps 98 (97), 1bcde. 2-3b. 3c-4 (R.: por. 2a); 1 J 2, 5; Łk 16, 1-8;

od 8.00 odwiedziny chorych

17.00 Czernica Nieszpory za zmarłych i wypominki

17.30 Czernica Msza za polecanych w wypominkach

Nabożeństwo I piątkowe po Mszy i adoracja do godz. 19.00

8 XI

SOB.

Rz 16, 3-9. 16. 22-27; Ps 145 (144), 2-3. 4-5. 10-11 (R.: 1b); Por. 2 Kor 8, 9; Łk 16, 9-15;

16.30 Czernica Nabożeństwo za zmarłych i wypominki

17.00 Czernica Msza za polecanych w wypominkach

9 XI

NIEDZ.

**Święto Rocznicy Poświęcenia Bazyliki Laterańskiej, 32. Niedziela
Zwykła**

Ez 47, 1-2. 8-9. 12; 1 Kor 3, 9b-11. 16-17; Ps 46 (45), 2-3. 5-6. 8-9 (R.: por. 6); Por. 2 Krn 7, 16; J 2, 13-22;

8.00 Czernica W int. Hanny w 10 rocz. ur.

10.00 Wojnowice +Eugeniusz OJELNIK / 1 r. śm./

12.00 Czernica +Piotr STAREK, ++ z rodz. STAREK

Wypominki 2025

2 listopada godz. 13.00 Czernica

Procesja na cmentarz – za wszystkich zmarłych

3 listopada godz. 17.00 Wojnowice

Nieszpory za zmarłych – rejony 0, 1, 2

4 listopada godz. 17.00 Czernica

Nabożeństwo za zmarłych – rejony 9, 10, 11

5 listopada godz. 17.00 Wojnowice

Nabożeństwo za zmarłych – rejony 3, 4, 5

7 listopada godz. 17.00 Czernica

Nieszpory za zmarłych – rejony 6, 7, 8

8 listopada godz. 16.30 Czernica

Nabożeństwo za zmarłych – rejony 12, 13

